

fiat

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

Kerstnoveen (7de dag) 2020
www.luisapiccarreta-goddelijkewil.org

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

KERSTNOVEEN

VAN GOD HOUDEN IN ZIJN GODDELIJKE WIL - FIAT van de Verlossing blz 157-175

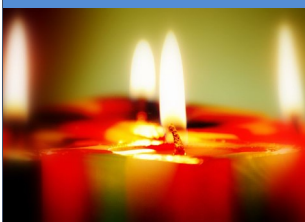
Zevende buitensporigheid van Liefde

SMEKENDE LIEFDE

'In de schoot van Mijn hemelse Vader was Ik volmaakt gelukkig. Alles stond er tot Mijn beschikking. De engelen aanbaden Me met eerbied en reageerden op iedere wens van Mij. Ach, buitensporigheid van Mijn Liefde! Ik werd beroofd van al Mijn vreugde, geluk en alle goeds om Me te bekleden met alle ellende van de schepselen. Maar dit zou niets zijn geweest indien Ik in hen niet een volkomen ondankbaarheid en koppige trouweloosheid vond. Mijn Liefde hield echter niet op bij zoveel ondankbaarheid. Zij nam een nog verhevener houding aan, smekend, biddend en bedelend.'

Snikkend deed de kleine Jezus Luisa begrijpen dat Hij Zich vanaf het eerste moment van Zijn Conceptie op een onvervreembare manier aan allen wilde geven. Hij doorstond pijnen die voor de menselijke geest onberekenbaar zijn. De Incarnatie was dus niets anders dan een Zich overleveren aan het schepsel.

Jezus, die in de schoot van de Hemelse Vader in een veelheid aan oneindige vreugden en eindeloos geluk was ondergedompeld, ontdeed Zich - uit buitensporige liefde voor het schepsel - van al Zijn bezittingen. Hij daalde neer uit de Hemel om Zich met alle ellende van schepselen te bekleden en hen in ruil ervoor eeuwig geluk te geven.

Hoeveel ondankbaarheid en hardnekkige trouweloosheid is er echter in de mens niet aanwezig!

Zijn eeuwige liefde was verbaasd over zoveel onbetrouwbaarheid: de mens was de ware, ondankbare en onrechtmatige dief van het goddelijke goeds geworden. Ondankbaarheid was van bij het begin van Jezus' Menswording de scherpste doorn die Zijn Hart doorboorde.

Jezus benadrukte evenwel dat, indien Hij rekening had gehouden met de menselijke ondankbaarheid tegenover zoveel liefde, Hij naar de Hemel zou zijn teruggekeerd. Zo zou Hij wel Zijn liefde hebben bedroefd en verbitterd, en het feest in rouw hebben veranderd. Maar met kracht en een nog grotere liefdesuitstorting, schoof Hij alles opzij – zonden, ondankbaarheid, ellende, zwakheden - en bracht Zijn grootste werken tot stand alsof dit alles er niet was.

Indien Hij dus aandacht had willen besteden aan het kwaad van de mensheid, zou Hij geen grote werken hebben kunnen tot stand brengen en al evenmin al Zijn liefde hebben kunnen uitstorten. Hij zou hebben vastgezeten en in Zijn liefde zijn gestikt. In plaats daarvan legde Hij, om vrij te zijn in Zijn werken en deze mooier te maken, alles opzij. Indien nodig, bekleedde Hij alles met Zijn liefde, zodat Hij niets anders zag dan Liefde en Goddelijke Wil. Zo zette Hij Zijn grootste werken verder en voerde ze uit alsof niemand Hem had beledigd. Voor de glorie van God mag immers niets ontbreken aan de waardigheid, schoonheid en grootsheid van de goddelijke werken.

Jezus' liefde geeft Hem daarom geen vrede, maar wil de leegten vullen van Zijn glorie en eer. Zij gaat hierbij zo ver dat ze door middel van liefde de Godheid loont die hemel, zon, wind, zee, de bloemrijke aarde en al het andere exclusief voor de mens heeft geschapen. Deze bleek echter ondankbaar en uitte nooit enig woord van dank voor al het goede dat hij ontving. Zijn Liefde haast zich daarom de afgronden van afstand tussen Schepper en schepsel te vullen en stelt de Hemelse Vader tevreden. Door middel van liefde wil zij alle menselijke generaties terugkopen om hen opnieuw het leven van de Goddelijke Wil te geven.

Ondertussen voelde Luisa haar hart verscheuren toen ze baby Jezus zag huilen, snikken, beven en huiveren van de kou. Ze had een 'ik hou van U' op al Zijn pijnen en tranen willen plaatsen om Hem te verwarmen en Zijn gehuil te kalmeren. Hij smeekte haar de deur van Zijn Hart niet dicht te slaan en spoorde haar aan om in Zijn Willen te leven. Zo zou Hij haar in Zijn tranen, in Zijn gejammer dichtbij voelen, precies als in Zijn huilende snikken en in het beven van Zijn kleine ledematen. Krachtens het Goddelijke Willen zou ze Zijn tranen in een glimlach veranderen en Zijn snikken in Hemelse vreugde. Met haar liefdesdeuntjes zou ze Hem verwarmen en Zijn lijden veranderen in kussen en omhelzingen. Wie leeft in de Goddelijke Wil laat het Goddelijke Fiat weerklinken en plaatst een ander fiat op al het geschapene. Zij vormt een stem die zegt:

Liefde, glorie en Aanbidding voor mijn Schepper.

Met heel veel dank aan de Associatie Luisa Piccarreta - Corato

